

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті нового провадження
за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю
«Тестбуд» у справі щодо офіційного тлумачення положень
частини першої статті 143 Конституції України, пунктів «а», «б», «в», «г»
статті 12 Земельного кодексу України, пункту 1 частини першої
статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в

6 грудня 2011 року

№ 61-у/2011

Справа № 2-59/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича — доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття нового провадження за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Тестбуд» у справі щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 143 Конституції України, пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України, пункту 1 частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Сергейчука О. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Тестбуд» (далі — Товариство) порушило перед Конституційним Судом України питання про відкриття нового про-

вадження у справі, стороною у якій не було, за конституційним поданням Вищого адміністративного суду України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 143 Конституції України, пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України, пункту 1 частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — справа № 1-6/2010).

Конституційний Суд України у Рішенні від 1 квітня 2010 року № 10-рп/2010 (далі — Рішення) роз'яснив, що в аспекті названого конституційного подання:

— положення частини першої статті 143 Конституції України, згідно з якими територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування «вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції», слід розуміти так, що при вирішенні цих питань органи місцевого самоврядування діють як суб'єкти владних повноважень;

— положення пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України у частині повноважень сільських, селищних, міських рад відповідно до цього кодексу вирішувати питання розпорядження землями територіальних громад, передачі земельних ділянок комунальної власності у власність громадян та юридичних осіб, надання земельних ділянок у користування із земель комунальної власності, вилучення земельних ділянок із земель комунальної власності треба розуміти так, що при вирішенні таких питань ці ради діють як суб'єкти владних повноважень;

— положення пункту 1 частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України стосовно поширення компетенції адміністративних судів на «спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності» слід розуміти так, що до публічно-правових спорів, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів, належать і земельні спори фізичних чи юридичних осіб з органом місцевого самоврядування як суб'єктом владних повноважень, пов'язані з оскарженням його рішень, дій чи бездіяльності.

Обґрунтовуючи клопотання про відкриття нового провадження у справі, Товариство посилається на лист Вищого господарського суду України щодо узагальнення судової практики розгляду господарськими судами справ у спорах, пов'язаних із земельними правовідносинами, від 1 січня 2010 року (далі — лист) та постанову Пленуму Вищого господарського суду України «Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин» від 17 травня 2011 року № 6 (далі — постанова Пленуму), оскільки вважає, що їх зміст стосовно статусу органів місцевого самоврядування у правовідносинах щодо розпорядження земельними ділянками не узгоджується зі змістом Рішення.

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що вказані акти містять протилежні за змістом роз'яснення щодо визначення статусу органів місцевого самоврядування у земельних відносинах.

Автор клопотання вважає лист та постанову Пленуму новими обставинами, просить відкрити нове провадження у справі і дати офіційне тлумачення положень:

— частини першої статті 143 Конституції України в аспекті питання, чи можуть органи місцевого самоврядування при вирішенні питань місцевого значення, віднесених до їхньої компетенції, діяти не як суб'єкти владних повноважень, а як повно-

важні представники суб'єкта права власності на землю — територіальної громади;
— пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України в аспекті питання, чи можуть органи місцевого самоврядування при здійсненні повноважень, передбачених цими положеннями, виступати не як суб'єкти владних повноважень, а як повноважні представники суб'єкта права власності на землю — територіальної громади;

— пункту 1 частини другої статті 17 (за конституційним зверненням — пункту 1 статті 17) Кодексу адміністративного судочинства України, з урахуванням офіційного тлумачення згаданих норм, в аспекті питання, чи підпадатимуть під юрисдикцію адміністративних судів земельні спори фізичних та юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень, якщо за результатами офіційного тлумачення вказаних положень Конституційний Суд України дійде висновку, що в земельних правовідносинах орган місцевого самоврядування може виступати як представник суб'єкта права власності на землю — територіальної громади.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття нового провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 23 листопада 2011 року про відмову у відкритті нового провадження у цій справі, виходить з такого.

Згідно зі статтею 68 Закону України «Про Конституційний Суд України» Конституційний Суд України відкриває нове провадження у справі при виявленні нових обставин по справі, які не були предметом його розгляду, але які існували на час розгляду і прийняття рішення або дачі висновку в справі. Отже, новими обставинами, що можуть бути підставою для відкриття нового провадження, визначено ті, які існували на час провадження у справі, але не були предметом судового розгляду.

Постанову Пленуму, яку автор клопотання вважає новою обставиною у даній справі, не можна вважати такою обставиною, оскільки її прийнято після ухвалення Рішення.

Таким чином, підстав для відкриття Конституційним Судом України нового провадження у цій справі немає.

Враховуючи зазначене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 50, 68 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті нового провадження за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Тестбуд» у справі щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 143 Конституції України, пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України, пункту 1 частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ